

بررسی اثر محیط کشت‌های پایه و آسکوربیک اسید بر استقرار و میزان نکروزه شدن مریستم *Cerasus avium* (L.)

پرینسا جنوبی^{۱*}، ناصر بوذری^۲، احمد مجد^۳، مریم ملکی^۴

^۱ دانشیار، گروه علوم گیاهی، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه خوارزمی کرج

^۲ دانشیار، پژوهشکده میوه‌های معتدله و سردسیری، موسسه تحقیقات علوم باغبانی کرج

^۳ استاد، گروه علوم گیاهی، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه خوارزمی کرج

^۴ کارشناسی ارشد علوم گیاهی، دانشکده علوم زیستی، دانشگاه خوارزمی کرج

* نویسنده مسئول: Maryam.maleki6996@yahoo.com

چکیده

استقرار اولیه مریستم‌ها یکی از مراحل مهم در پروسه کشت درون شیشه‌ای به‌منظور تولید گیاهان عاری از ویروس است. موفقیت در بهینه‌سازی محیط کشت در مرحله استقرار، ادامه کشت برای پرآوری نمونه را تضمین می‌کند. از آنجایی‌که استقرار مریستم در محیط کشت تحت تأثیر فاکتورهای مختلفی مانند محیط پایه، تنظیم‌کننده‌های رشد و زمان نمونه‌گیری می‌باشد. این پژوهش به‌منظور تعیین محیط کشت پایه بهینه برای استقرار و بررسی میزان نکروزه شدن گیلاس انجام شده است. بدین منظور مریستم‌های برگرفته از جوانه‌های رأسی و جانبی در چهار محیط کشت پایه B₅ و QL, MS, SH با غلظت‌های صفر و یک میلی‌گرم بر لیتر حاوی آسکوربیک اسید و ترکیب هورمونی BA به میزان یک میلی‌گرم بر لیتر استقرار یافتند. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که مریستم‌ها در محیط کشت پایه QL حاوی یک میلی‌گرم بر لیتر آسکوربیک اسید بیشترین درصد استقرار را نشان دادند.

کلمات کلیدی: کشت مریستم، گیاه عاری از ویروس، قهوه‌ای شدن، بهینه‌سازی، گیلاس